

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/40/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6126010028
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6126010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na neverejnom zasadnutí dňa 05. mája 2026 v trestnej veci odsúdeného A. B. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/2/2026 zo dňa 03.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/2/2026 zo dňa 03.03.2026 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/2/2026 zo dňa 03.03.2026 bola podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zamietnutá žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/12/2025 zo dňa 28.02.2025 vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý aktuálne aj vykonáva.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 03.03.2026 sťažnosť s odôvodnením, že doposiaľ nebol ani raz podmienčne prepustený.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku; pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Okresný súd rozhodol o jeho žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v právne bezchybnom konaní na základe správne zisteného skutkového stavu veci, ktorý správne právne posúdil, keď konštatoval, že u odsúdeného neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom logicky a vyčerpávajúco odôvodnil v súlade s § 168 ods. 1 v spojení s § 180 Trestného poriadku a krajský súd sa s dôvodmi jeho rozhodnutia, ktoré nie je potrebné a ani účelné opakovať, pretože prvostupňové a druhostupňové rozhodnutia tvoria jeden celok, v celom rozsahu stotožnil. Odsúdený v podanej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

S poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, ktoré okresný súd v napadnutom uznesení citoval, krajský súd konštatuje, že pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení okresný súd správne

hodnotil konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu a či u neho existuje reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život a správne prihliadal aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu vykonáva uložený trest. Vzhľadom k tomu, že odsúdený bol odsúdený pre prečin, okresný súd správne konštatoval, že formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie splnil po vykonaní polovice uloženého trestu, teda dňa 19.11.2025.

Pokiaľ išlo o posúdenie splnenia prvej z materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to polepšenia sa odsúdeného počas výkonu trestu, okresný súd správne vychádzal z hodnotenia jeho správania ústavom na výkon trestu zo dňa 23.01.2026, ktorého obsah v celosti uviedol na str. 1-2 napadnutého uznesenia a správne ho vyhodnotil, keď uviedol, že z neho vyplývajúce kladné hodnotenie odsúdeného, jeho správanie v súlade s ústavným poriadkom a plnenie stanovených cieľov programu zaobchádzania, nie sú samé o sebe dostatočné pre záver o jeho polepšení a reálnej pozitívnej prognóze jeho správania, teda, že v budúcnosti povedie riadny život z dôvodov, ktoré konkretizoval na str. 4-6 napadnutého uznesenia.

Hoci odsúdenému nemožno uprieť reálnu snahu po náprave, keďže jeho správanie je v súlade s ústavným poriadkom a vzorne si plní pracovné povinnosti, o čom svedčí udelená disciplinárna odmena, nemožno prehliadnúť jeho len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, či nedostatok v spojitosti s neustrojenosťou prideleného lôžka, ktorý bol síce riešený len pohovorom bez uloženia disciplinárneho trestu, avšak vzhľadom k tomu, že vo výkone trestu bol v minulosti opakované, musel si byť vedomý toho, aké správanie a plnenie povinností sa od neho vyžaduje. Napokon, mohol byť aktívnejší aj pokiaľ ide o získavanie disciplinárnych odmien, keďže doposiaľ mu bola udelená len jedna disciplinárna odmena, čo taktiež svedčí o stupni jeho prevýchovy. Samotné dodržiavanie ústavného poriadku totiž nie je dostatočné pre záver o polepšení sa odsúdeného. Ten musí prejavovať vyššiu mieru aktivity a pozitívneho správania, aby súd presvedčil, že sa zbavil negatívnych prejavov svojho správania a svojich negatívnych vlastností a postojov, ktoré ho v minulosti viedli k páchaniu protispoločenského správania, teda, že sa skutočne polepšil. Odsúdený však v tomto smere neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a tieto v potrebnom rozsahu nevyplývali ani z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu, preto dospel v zhode s názorom okresného súdu aj krajský súd k presvedčeniu, že jeho náprava zatiaľ nebola naplnená v potrebnom rozsahu. Krajský súd tiež prihliadol na to, že trest vykonáva v strednom stupni stráženia v diferenciacnej skupine „B“, ktorá sa od nástupu na výkon trestu nezmenila. Z uvedených dôvodov okresný súd správne konštatoval, že táto materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie v výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného naplnená nebola.

Zároveň u neho nebola splnená ani druhá materiálna podmienka, a to predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere krajský súd poukazuje na predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho kriminálnej minulosti, ktorá je jednou z okolností relevantných pri posudzovaní rizika jeho možnej recidívy (napr. uznesenie sp. zn. 3 Urtost 3/2015 zo dňa 12.08.2015, sp. zn. 1 Tost 19/2015 zo dňa 10.09.2014, sp. zn. 3 Urtost 1/2015 zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015 zo dňa 24.09.2015, sp. zn. 5 Urtost 2/2016 zo dňa 07.04.2016). V odpise registra trestov má od roku 2000 už 13 záznamov, a to rôznorodú, vo všetkých prípadoch úmyselnú trestnú činnosť. Hoci z hľadiska prevýchovy sa na neho súd snažil pôsobiť aj alternatívnymi trestami (podmiennečný trest odňatia slobody, trest povinnej práce), tieto u odsúdeného zjavne nesplnili svoj účel, odsúdený si z nich nezobral žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. V minulosti sa neosvedčil ani v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/73/2015 zo dňa 29.06.2015, výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody mu musel byť nariadený, teda ani v tomto prípade nevyužil dobrodenie súdu v podobe uloženia miernejšieho trestu nespojeného s odňatím slobody. Odsúdený tak jednoznačne má sklony k páchaniu protiprávneho konania, a to aj s prihliadnutím na viaceré priestupkové konania, ktoré boli proti nemu vedené. Obava z možnej recidívy je u odsúdeného podporená aj záverom ústavu na výkon trestu, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné.

Je potrebné zdôrazniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpýkaní stanovenej doby na slobodu, bez

zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti. Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k opakovanému páchaniu úmyselnej trestnej činnosti majetkovej povahy v relatívne krátkom časovom slede. Isteže, nemožno paušálne dospieť k záveru, že u viacnásobných recidivistov už podmienečné prepustenie z výkonu trestu a priori nepripadá do úvahy. Faktom ale je, že s ohľadom na ich kriminálnu minulosť, bude splnenie materiálnej podmienky (o ich polepšení a nízkeho rizika recidívy) skôr výnimočné, ako bežné (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Urtost 3/2017 zo dňa 15.05.2017).

Z uvedených dôvodov dospel po preskúmaní veci aj krajský súd k záveru, že odsúdený počas výkonu trestu nepreukázal v dostatočnej miere potrebné polepšenie a v súčasnosti u neho nie je možné vysloviť predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, prihliadajúc predovšetkým na jeho osobu a doterajší spôsob života. Len ďalší výkon trestu u neho splní požadovaný účel, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, preto je v ňom v tomto štádiu konania potrebné pokračovať.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku; nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.